

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/203/2015
Identifikačné číslo spisu: 3014200386
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3014200386.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci žalobkyne: E. J., bytom B., J. A. XXX/XX proti žalovanému: Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Bratislava, Špitálska 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/1113/BEZ/2014/7155/VAL z 1. apríla 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. mája 2015 č.k. 13S/102/2014 - 34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 13. mája 2015 č.k. 13S/102/2014-34 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 13. mája 2015 č.k. 13S/102/2014-34 rozhodnutie žalovaného č. UPS/US5/1113/BEZ/2014/7155/VAL z 1. apríla 2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p.

Napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo zmenené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odboru sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, pracoviska Nováky čo do použitých právnych predpisov tak, že žalobkyni bol odňatý od 01. novembra 2013 peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na kompenzáciu súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 16,70% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenú v § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime (ďalej len „zákon o životnom minime“) a zastavená jeho výplata od 01. novembra 2013.

Zrušujúci rozsudok odôvodnil krajský súd odkazom na § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z.z. tvrdiac, že keďže odkázanosť žalobkyne na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom bola posúdená podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, nebolo možné ju po 31. decembri 2008 prehodnocovať podľa nového zákona, pretože v predmetnom konaní neboli preukázané také zmeny v zdravotnom stave

žalobkyne, ktoré by mali vplyv na trvanie jej odkázanosti a ktoré by následne odôvodňovali potrebu prehodnotiť nárok žalobkyne na kompenzačný príspevok v zmysle ust. §65 ods. 5 zákona č. 448/2008 Z.z. Uvedené prechodné ustanovenie vyžaduje ako zákonný predpoklad na prehodnotenie odkázanosti občana s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom existenciu reálnych zmien v zdravotnom stave, za ktoré nemožno považovať stanovenie nesprávnej diagnózy.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný tvrdiac, že nie je v prejednávanej veci správne aplikovať ustanovenie § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z.z. za situácie, kedy peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla nemal byť priznaný vôbec a správny orgán nemohol ignorovať nezákonný stav a naďalej poskytovať finančný príspevok na kompenzáciu. Aplikácia tohto ustanovenia predpokladá, že k 31. decembru 2008 odkázanosť trvala a bola v súlade so zákonom posúdená. U žalobkyne však bolo posudkovým lekárom konštatované, že už v roku 2006 u nej nebolo preukázané také postihnutie, ktoré by spôsobovalo odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalovaný zistil, že peňažný príspevok na kompenzáciu bol vyplácaný neprávom, preto rozhodol podľa § 45 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 9Sžso/71/2013, 9Sžso/72/2013 z 28. apríla 2014, kedy v obdobnom prípade najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v rozhodnutí žalovaného nezistil žiadne porušenie zákona, potvrdil. Žalovaný ďalej cituje z predmetného rozsudku, v ktorom sa uvádza, že právny nárok na tento finančný príspevok neexistuje a ide o fakultatívne dávky, a preto pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného súd skúmal len to, či žalovaný pred svojim rozhodnutím dostatočne zistil skutkový stav vecí. Najvyšší súd v tomto konaní nevytýkal žalovanému, že nemal prehodnocovať odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na zásadu právnej istoty a potrebu zachovávať kontinuitu právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa poukazujúc na svoj zdravotný stav a potrebu často navštevovať zdravotné zariadenie. K vyjadreniu pripojila tiež prepúšťiaciu správu z nemocnice a lekársku správu od obvodného lekára.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Keďže v prejednávanej veci začalo odvolacie konanie pred nadobudnutím účinnosti SSP, odvolací súd koná podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/102/2014-34 z 13. mája 2015 je potrebné potvrdiť, keďže je vo výroku vecne správny, avšak z iných dôvodov.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 9 zákona č. 447/2008 Z.z.

(1) V oblasti sebaobsluhy sa kompenzuje obmedzená schopnosť sebaobsluhy alebo strata schopnosti sebaobsluhy. Účelom kompenzácie v tejto oblasti je poskytnúť pomoc pri úkonoch sebaobsluhy alebo poskytnúť osobitnú starostlivosť podľa osobitného predpisu.1)

(2) Obmedzená schopnosť sebaobsluhy alebo strata schopnosti sebaobsluhy je stav, keď fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím v dôsledku poškodenia alebo straty telesných funkcií, zmyslových funkcií alebo duševných funkcií si sama nemôže zabezpečiť úkony sebaobsluhy, úkony starostlivosti o svoju domácnosť alebo realizovať základné sociálne aktivity.

Podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2) zákona č. 447/2008 Z.z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak, súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Podľa § 38 ods. 11 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla možno poskytnúť fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a ktorá je vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla.

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti

a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,
b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo

c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu sa odníma a jeho výplata sa zastaví, ak sa zistí, že sa poskytol neprávom alebo jeho poskytovanie prestalo plniť svoj účel.

Podľa § 65 ods. 5 zákona č. 477/2008 Z.z. odkázanosť občana s ťažkým zdravotným postihnutím na osobnú asistenciu, odkázanosť na sprievodcu, odkázanosť na kúpu pomôcky, odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, odkázanosť na kompenzáciu zvýšených výdavkov a odkázanosť na celodenné, osobné a riadne opatrovanie, ktoré boli posúdené podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, sa po 31. decembri 2008 neprehodnocuje podľa zákona účinného od 1. januára 2009, ak u občana s ťažkým zdravotným postihnutím nedôjde k takým zmenám v zdravotnom stave, osobnostných predpokladoch, rodinnom prostredí alebo životnom prostredí a v prostredí, ktoré ovplyvňuje jeho začlenenie do spoločnosti, ktoré majú vplyv na trvanie odkázanosti.

Podľa § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.

Podľa § 53 zákona č. 447/2008 Z.z.

(1) Na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní⁵⁰⁾ s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní⁵⁰⁾ sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

Podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok

(1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

(2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnejmu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

(3) Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa § 34 Správneho poriadku

(1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

(3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

(4) Vykonávanie dôkazov patrí správnemu orgánu.

(5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

(6) Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

Podľa § 220 O.s.p. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Z administratívneho spisu predloženého žalovaným súd zistil, že už z posudku z 09.08.1999 vyplynula žalobkyni v oblasti mobility znížená pohybová schopnosť pri úplnej strate schopnosti používať prostriedky hromadnej dopravy a odkázanosť dopravovať a pohybovať sa individuálne osobným motorovým vozidlom. Uvedené bolo odôvodnené tým, že žalobkyňa vzhľadom k častým astmatickým záchvatom, bolestiam kĺbov a chrbtice nemôže na dopravu používať prostriedky verejnej hromadnej dopravy. Rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi č. 2003/008044/04004-002 Beo z 31.03.2003 bol žalobkyni od 01.01.2003 priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Na základe žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie žalobkyne bol vypracovaný komplexný lekársky posudok č. PD1/OPČ/SOC/2013/45797-05/269931 SMJ/VAL zo dňa 25.10.2013, v zmysle ktorého rozhodujúcim ochorením pre stanovenie miery funkčnej poruchy žalobkyne bolo obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu, stredný stupeň obojstranne, s mierou funkčnej poruchy 40 % podľa prílohy č. 3, kap. XII., časť B.B.2, bod 15, písm. b. 2/ a zvýšenej o 10 % pre gonartrózu. Žalobkyňa sa podľa predmetného posudku považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s potrebou sprievodu, posudkový lekár však nenavrhol peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Následne správny orgán 1. stupňa rozhodnutím č. PD3/OPPK/SOC/2013/6839-0001 zo dňa 21.11.2013 podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2. a § 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. odňal žalobkyni s účinnosťou od 01.11.2013 peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, nakoľko mal za preukázané, že žalobkyňa nespĺňa podmienky odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa zákona č. 447/2008 Z.z.. Voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa. Posudkový lekár žalovaného ako odvolacieho orgánu vypracoval dňa 21.03.2014 lekársky posudok, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a miera jej funkčnej poruchy je 50%. Stanovené percento zodpovedá zdravotnému postihnutiu žalobkyne- inkontinencií moču III. stupňa. Posudkový lekár zistil ďalšie ochorenia, a to obmedzenie pohyblivosti v oboch bedrových kĺboch - stredný stupeň, stredne ťažkú perzistujúcu astmu, obmedzenie funkcie oboch kolenných kĺbov - ľahký stupeň a poruchu chrbtice so stredne ťažkou poruchou statiky a dynamiky. Na základe uvedeného lekárskeho posudku bol žalovaným vydaný komplexný posudok č. USP/US5/1112/BEZ/2014/7338/PD z 25. 03. 2014, ktorý za rozhodujúce ochorenie pre určenie miery

funkčnej poruchy žalobkyne považoval inkontinenciu moču III. stupňa s mierou funkčnej poruchy 50 %. Z komplexného posudku nevyplýva, že žalobkyňa je odkázaná podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Z odôvodnenia komplexného posudku vyplýva, že funkčné postihnutie váhonosných kĺbov dolných končatín (bedrové a kolenné kĺby možno hodnotiť len anamnesticky - už v roku 2006 bola konštatovaná koxartróza obojstranne III. stupeň a gonartróza obojstranne I. stupeň bez predpokladu možnosti zlepšenia. V aktuálnom ortopedickom náleze je vyšetrenie zamerané na chrbticu. Žalobkyňa sa pohybuje s pomocou opory jednej francúzskej barly, nie sú dokumentované poruchy horných končatín, zmyslov, prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti ani psychické zmeny, pre ktoré by vyžadovala trvalý dohľad, resp. nezvládla cestu vo verejných hromadných prostriedkoch. Pri posudzovaní zdravotného stavu dňa 25.10.2006 bola rozhodujúcim ochorením pre stanovenie funkčnej poruchy artróza bedrových kĺbov III. stupňa, táto bola hodnotená ako ťažké funkčné obmedzenie a stuhnutie uvedených kĺbov. III. stupeň koxartrózy však nie je stuhnutím. O odvolaní žalobkyne rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím, keď dospel k záveru, že žalobkyňa nie je a nikdy nebola podľa komplexného lekárskeho posudku z 25. marca 2014 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa zákona č. 447/2008 Z.z. a preto nebolo dôvodné poskytovať jej peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie správneho orgánu o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a zastavená jeho výplata. Žalovaný takto rozhodol z dôvodu, že v predložených odborných nálezoch nie je preukázaná taká porucha pohyblivosti (napr. stuhnutie váhonosných kĺbov alebo paréza periférnych nervov), pre ktorú by žalobkyňa nebola schopná zvládnuť cestu k zastávke verejných hromadných prostriedkov, nastúpiť alebo zostúpiť z nich, alebo v nich stráviť cestu.

Napadnuté rozhodnutie žalovanej krajský súd zrušil z dôvodu, že odkázanosť žalobkyne na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom nemôže byť podľa ustanovenia § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z.z. opätovne prehodnocovaná. S týmto právnym záverom súdu prvého stupňa sa však odvolací súd nemôže stotožniť.

Ustanovenie § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z.z. je prechodným ustanovením, jeho účelom je napriek legislatívnym zmenám, teda zrušeniu zákona č. 195/1998 Z.z. a nadobudnutiu účinnosti zákona č. 447/2008 Z.z., udržať kontinuitu práva. Zaručuje, že nadobudnuté práva legislatívnou zmenou nezaniknú, nie je potrebné len z dôvodu vstupu nového zákona do účinnosti opätovne posudzovať odkázanosť na kompenzáciu zvýšených výdavkov. Znenie § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z.z. však nemožno vykladať ako absolútny zákaz prehodnotenia odkázanosti na kompenzáciu zvýšených výdavkov a aplikácie § 45 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. na prípady, kedy k rozhodnutiu o odkázanosti došlo ešte za účinnosti zákona č. 195/1998 Z.z. Takýto výklad by bol diskriminačný, teda ústavne nekonformný, keď u skupiny osôb, ktorým bol opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu poskytnutý neprávom za účinnosti zákona č. 447/2008 Z.z. by žalovaný mal právo a povinnosť odňať príspevok, avšak u inej skupiny osôb, ktorej bol príspevok neprávom priznaný pred účinnosťou tohto zákona by žalovaný toto právo nemal. Je preto potrebné uzavrieť, že ustanovenie § 65 ods. 5 zákona č. 447/2008 Z.z. nebráni odňatiu opakovaného peňažného príspevku na kompenzáciu podľa § 45 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z.

Pre jeho odňatie však musia byť naplnené zákonné predpoklady, a to predovšetkým dostatočne zistený skutočný stav o tom, že opakovaný príspevok bol neoprávnene poskytovaný.

Žalobkyňa v žalobe namieta tiež zistenie skutkového stavu nedostačujúce na posúdenie veci. Trpí artrózou bedrových kĺbov a gonartrózou bez predpokladu zlepšenia oboch ochorení, ktoré boli u žalobkyne popísané už v komplexnom posudku z 22. januára 2007 a 08. novembra 2006. Namieta tiež dystrofické zmeny na horných končatinách a tvrdí, že bolestivosť a úbytok svalovej hmoty jej nedovoľujú riadne sa počas jazdy držať v prostriedku hromadnej dopravy. Žalobkyňa má tiež perzistujúcu bronchiálnu astmu, ktorá bola klasifikovaná ako ťažká. Má problémy s dýchavičnosťou

najmä počas fyzickej námahy, ktorú pre ňu predstavuje aj bežná chôdza. Podľa názoru žalobkyne nebral žalovaný správny orgán do úvahy predmetné ochorenia podložené lekárskymi nálezmi, resp. ich pri svojom rozhodnutí nedostatočne zohľadnil.

Odvolačí súd zdôrazňuje, že základnou povinnosťou správneho orgánu v akomkoľvek správnom konaní je zistiť skutočný stav dostatočne na rozhodnutie vo veci. V prejednávanej veci sa bude uvedená požiadavka aplikovať o to prísnejšie, že ide o konanie o odňatí už priznaného práva na kompenzáciu.

Súčasťou povinnosti zistiť skutočný stav je povinnosť zaobstarať si na rozhodnutie dostatočné podklady.

Ako už tunajší súd uviedol v rozsudku sp. zn. 1Sžso/6/2015 z 28. júna 2016, hoci sa v konaní vo veciach kompenzácie pripúšťa resp. v niektorých prípadoch vyslovene vyžaduje vykonanie lekárskej posudkovej činnosti, nevyklučuje to možnosť použiť ako podklad rozhodnutia aj iné dôkazy, či už v podobe lekárskeho správ a nálezov alebo znaleckého posudku, aby rozhodnutie vyhovovalo kritériu spoľahlivo zisteného stavu veci v zmysle zásady súčinnostného hľadania materiálnej pravdy v správnom konaní (§ 3 ods. 2 a 4 Správneho poriadku). Treba zdôrazniť, že žalovaný má povinnosť rozhodovať na základe skutočného stavu veci. Za tejto situácie musí z úradnej povinnosti vykonať všetky dôkazy smerujúce k riadnemu zisteniu skutkového stavu, a to najmä všetkých lekárskeho správ týkajúcich sa zdravotného stavu žalobkyne. Dôkazy, ktoré sú podkladom jej rozhodnutí musia mať taký charakter, aby nebolo možné pochybovať o ich hodnovernosti a objektívnom posúdení skutkového stavu veci.

Za dostatočné zistenie skutkového stavu nie je možné považovať situáciu, kedy žalovaný rozhodne o odňatí opakovaného peňažného príspevku na základe zmeny posúdenia závažnosti ochorenia (koxartrózu III. stupňa považuje za stredne ťažké ochorenie, nie za ťažké ako to bolo pri predchádzajúcich posúdeniach) bez toho, aby zároveň bol zistený stav ochorenia v čase posudzovania. Z lekárskeho posudku Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia posudkových činností, pracovisko Banská Bystrica z 21. 03. 2014 vyplýva, že jeho podkladom nebol lekársky nález, v ktorom by bol zhodnotený stav ochorenia koxartróza. Ak aj podkladom bola lekárska správa z ortopedického vyšetrenia, toto sa týkalo ochorenia chrčtice, nie artrózy kĺbov. Posudkový lekár žalovaného teda musel vychádzať z predchádzajúcich posudkov, resp. nálezov, ak prehodnocoval stupeň závažnosti ochorenia žalobkyne. Takéto posúdenie však nie je pre reálne posúdenie stavu ochorenia ku dňu 21. 03.2014 dostatočné.

Nad rámec uvedeného odvolačí súd poznamenáva, že jeho pozornosti tiež neušla absencia posúdenia vplyvu ostatných chorôb žalobkyne, predovšetkým bronchiálnej astmy na mieru jej funkčnej poruchy, resp. na jej odkázanosť na individuálnu dopravu.

Odvolačí súd preto dospel k záveru, že žalovaný v predmetnej veci zistil skutkový stav nedostatočne na posúdenie veci a je preto potrebné jeho rozhodnutie č. UPS/US5/1113/BEZ/2014/7155/VAL z 1. apríla 2014 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní žalovaný opätovne posúdi zdravotný stav žalobkyne, vydá komplexný posudok, z ktorého bude zrejmé, ako a na základe ktorých aktuálnych lekárskeho nálezov bolo posúdené ochorenia koxartróza ako aj otázka, či iné ochorenia žalobkyne nemajú vplyv na jej odkázanosť na individuálnu dopravu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže procesne úspešná žalobkyňa si nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.